

ענגאן

אדער דער ענגלישער ענגאן

אזאזאז

אדער דער ענגלישער ענגאן "ענגאן" דאס איז דאס

גליין פאריי
ענגאן

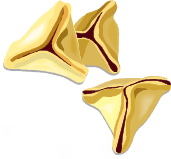
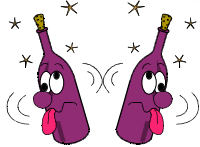
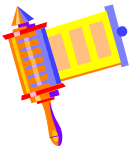
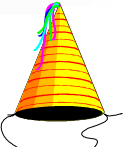

עד.. עד.. לא ידע!

מי הוא זה?

התחל מהאות ח' ותתחיל קיסוע בסבוכים, זהירות! אל תסתחרר עד ש...!

	א		ד	
ל	ד	י	ע	
ד	י	ע	א	
ש	נ	י	ב	י
ל	י	י	א	ר
ב	ס	ח	ו	
	ו	פ	י	
		מ	ב	

עד.. עד.. לא ידע!

מתגלים!

הטעם שמתחפשים ולובשים תחפושות פרצופים בפורים

א. ניסא דפורים אתעביד בשושן הבירה, בעידנא דתוה יהודאי בגלותא, וזהו ניסא לא תוה באתגליא אלא מיכסי, ומיחזי כטיבעא דעלמא, ולא תוה מיגלי כניסא, משום חכי נהגין בהווא יומא למיכסי אפיא בפרמי* (במסכה) למידפר דאתעביד להו ניסא במיכסי (בהסתר) ולא באתגליא. (כ"ק מנן חלמו"ר שליט"א)

* הערה: בשמועסן מובא "פרצופים" והוא לשון הרמ"א בשו"ע, פתבנו "פרמי" והוא "פרצופים" בלשון ארמי כמובא ברש"י במס' שבת. (אולי מלשון פורים!)

ב. בשעתא דאיתעביד ניסא ליהודאי ונפקי איגרתא מפלגא דאית רשותא ליהודאי למיקטל לשונאיהון מעממין, אזלו נכרין ולבשו מאני (בגדים) דיהודאין, כי היכי דלא לימותו, בדכתיב "ורבים מעמי הארץ מתייהדים" (מתחפשים ביהודים), ולדוכרנא דהא מלתא מלבישין מאנין אחרין. (שפת אמת לקומיס)

ג. רבנן תקינו ביומא דפורים "כל דפשיט ידיה, יהבינן ליה כספא", ואית אינשי דמיכספי (שמתבישים) דיהבי להון כספא, משום חכי תקינו בהווא יומא לאיחלופי מניהון כי היכי דלא יפירו להון. (מנהגי קול ארז)

חסיכה

ד. משום דאיתעביד ניסא למרדכי, דנפק מקמי מלכא בחמשא לבושין, בדכתיב "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וגו'", מדפירינן להווא ניסא ומחלפינן למאנין. (חלילה רבא)

ספור – שמיחת המלך

חדוונתא באפדגיה דמלכא (בארמון המלך), הו "יומא דאתגלדא" דיליה האידנא, וכלהו קא איזמנו לאתויי ולהשתתף בשמיחת המלך. אפדגיה דמלכא קא איפתח קמיה כללו בני מלכותא, וכללו קא אתו בהמוניהם טפלא ונשיא, קשישי וינוקי למיהוי ולמייחזי בחדוונתא דמלכא.

הקהל הרב – לבתר דקא סעיד ליביהו במיכלא ומשתתא מפל טובא דעלמא קא נפקו למירקד ברקודים סוערים לקצב התזמרת.

על חדא במונתא דאיתעבדא מדהבא (במה העשויה מזהב) קא יתיב מלכא, ואקיף ברברבנוהי דמלכותא (מקף בשרי וגדולי המלכות), וקא אסתפי (והביט) בהתענינות באזרחים שבאו לחגג עמו בשמחתו, וכללו רברבי דמלכותא נמי קא חזו בכולהו אינשי דקא רקדו שפיר ובפרט ברקדנים האמנים ששבו כל לב ברקודיהם ובלהטוטיהם עד דכולהו קא עצרו לנשמתייהו מתוקפא דריקודא דינהו...

ברם, מלכא כלל לא קא פנה לההוא סטרא דכולהו איסתכו להתם... ריש סריסנא (ראש השרים) ויועץ המלך קא חזא דמלכא מסתכי לסטרא אחרא (מביט לצד אחר) מסתכי ומסתכי, ולא גרע עיניה מלמחזי, ועינוהי קא ברקין ונהורא לא נחית מיניהו (ועינו נוצצות, והאור לא יורד מהם) ונהו ליה גייח נפשא טובא.

הפנה ראש השרים את ראשו לפון של עיני המלך והבחין בגברא עניא ומרודא, לביש במאני בזיעי (בבגדים קרועים) ונדיה ורגליה תבירין (ונדיו ורגליו שבורים) ואיטלע על רגלא חדא (וצולע על רגל אחת), שמנסה את כחו לרקד ברקוד משנה ומוזר...

יְדִילְמָא הָהִיא מִילְתָּא דִּהְהוּא עֲלוּבָא וּמִסְכָּנָא, קָא מְחִיכָא לְמַלְכָּא (זֶה מְצַחֵיק אֶת הַמֶּלֶךְ)?" –
חֲשֵׁב הַיּוֹעֵץ בְּלִבּוֹ.

"לָאוּ וְלָאוּ" – הַסִּיק מִיַּד בְּרָאוּתוֹ כִּי הַמֶּלֶךְ נִהְנֶה
מֵאֵד בְּאַמֶּת! וְכֵלּוּ שְׁבַע רָצוֹן מִהַקְבָּצוֹן הַמִּסְכָּן.

"אֶגֶשׁ לִשְׂאֵל אֶת הַמֶּלֶךְ" – הֶחֱלִיט הַיּוֹעֵץ הַסִּקְרוֹ
– "אִמָּאִי מִסְתַּכִּי מַלְכָּא עַל הַהוּא גִבְרָא, הָא לֹא
יָדַע לְנִיּוּדֵי יְדִידָה וְרַגְלִיָּה כְּדָבָעִי, וּמָאִי אֵית
לְמַחְזִי עֲלֶיהָ?"

הַסִּבִּיר הַמֶּלֶךְ אֶת כּוֹנֶנְתּוֹ: "הָא דְכֻלְּהוּ אִינְשֵׁי דְמָצוּ
לְמִירְקָד, מְרַקְדִּי וּמִטְפְּחִי בִידֵיהוֹן וּבְרַגְלֵיהוֹן
לְעִילָא וּלְתַתָּא, וְעַבְדּוּ שְׁפִיר כְּדָבָעִי דָּא לֹא חֲכַמְתָּא,
וְלֹא לִיקְרָא דִידִי (וְלֹא לְכַבּוּדִי) עַבְדּוּ הָכִי! דְּקָא בָּעוּ (שְׁהֵם
רוֹצִים) דְּכֻלְּהוּ יַחְזוּ לָהּ הִיכִי אִינְהוּ מְלַחְטִי בְּלַחְטוּסֵי דִידֵיהוּ

וְלֹא חָדוּ בְּחֻדְנוּתָא דִילִי! בְּרַם, הַהוּא גִבְרָא מִסְכָּנָא, דְּלֹא קָא מְצִי לְמִיקָם בְּרַגְלוֹהִי
וְקָאִים הָתֵם (וְעוֹמֵד שָׁם) בְּקֶרֶן זֹנוּת וְכָל מָאִי דְרַקִּיד לֹא עֲבִיד אֱלָא לִיקְרָא דִילִי! עֲלִיהָ
בְּלַחְדָּא אֲנָא מִסְתַּכָּא וְאִיהוּ עֲבִיד לִי נִיּוּחַ נִפְשָׁא (וְהוּא עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ) טְפִי מְכּוּלָּהּ (יּוֹתֵר מִכֻּלָּם)!"
הַקְשִׁיב הָשֵׁר וְהִבִּין הַיֵּטֵב, שֶׁהַמֶּלֶךְ לֹא מַעֲנֵן בְּכַבּוּד וּבִיקָר מִזִּנְיָ, וְרַק מִי שְׂבָאֶמֶת מִתְכַּוֵּן לְכַבּוּדוֹ שֶׁל
הַמֶּלֶךְ מַצְלִיחַ לְשַׁמְחוֹ כְּרָאוּי.

הַנִּמְשָׁל:

בְּהָדִין יִרְחָא אֲדָר פְּקִידָנָן (מְצוּיִם אָנוּ) לְמִיחְדִּי וּלְטַפּוּיִי בְּחֻדְנוּתָא (לְשִׁמְחָה
וְלִהְרַבּוֹת בְּשִׂמְחָה) וְאֶפְלוּ דְכוּלָּהּ עֲמִמָּיָא (שְׂכָל הַגּוֹיִים) נָמִי חֲדָאִין (גַּם
שְׂמִחִים) בְּרַם, אִינְהוּ יִתְבִּין בְּמַלְכוּתֵיהוּ בְּשִׁלְמָא (הֵם יּוֹשְׁבִים בְּמַלְכוּתָם
בְּשָׁלוֹם) וְלִית בָּהּ חֲדוּשָׁא דְאִינוּן חֲדָאִין. מִיהוּ (אֲבָל), יְהוּדָאִין שְׂנִמְצָאִים
בְּשִׂכְלָהּ הַמְצָב, רְדוּפִים וּמַעֲנִים, בְּגָלוֹת בֵּין הָעַמִּים, וְאֶפְלוּ הָכִי כַּד פְּקִיד עֲלֵיהוּ
רַחֲמָנָא לְמִיחְדִּי (שֶׁה' צוּה עֲלֵיהֶם לְשִׁמְחָה) אִינְהוּ מִיתְנַשּׁוּ (הֵם שׁוֹכְחִים)
מְכּוּלָּהּ עֲקֵתִין וּמִרְעִין בִּישּׁוּן (מִכָּל הַצְּרוֹת וּמִקָּרִים רָעִים) וּשְׂמִחִים עִם כָּל
הֵלֵב, זֶה הַשִּׂמְחָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא!!!

עד.. עד.. לא ידעו!

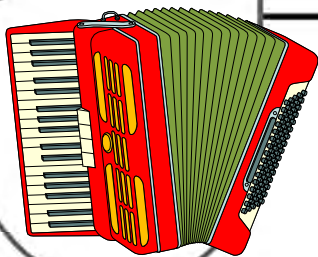

אַלֶּפֶּא בִּיתָא

בְּתוֹכָהּ תְּשׁוּבוֹת, לְפִי סֵדֶר הָא'-ה'

א	שְׁמַע דְּמַלְכְּתָא דְּהוּוֹת בְּתַר וְשְׁתִּי
ב	שְׁמַע דְּאִינִישׁ דְּהוּוֹ נָטִיר לְאַפְדָּנָא דְּמַלְכָּא
ג	לֵאן אַנְל אַחְשׁוּרוֹשׁ בְּפִלְגָּתָא דְּמַשְׁתָּה אַסְתִּיר
ד	בְּרָא תַנְיָנָא דְּהָמָן
ה	מַה שְׁמִיָּה דְּשְׁלִיחָא דְּשְׁלַחָה אַסְתִּיר לְמַרְדְּכִי
ו	שְׁמַע דְּמַלְכְּתָא דְּהוּוֹת מִקְמִי אַסְתִּיר
ז	מַה שְׁמַע דְּדַבִּיתָהּ דְּהָמָן
ח	כְּמָה אַמִּין הוּוֹ רומָה דְּאִלְנָא
ט	יִרְחַא דְּבִיָּה וְלִקְחָה אַסְתִּיר לְבִית הַנָּשִׁים
י	מִי הוּוֹ אַבוּהִי דְּמַרְדְּכִי
כ	מַה צְוּחַ הָמָן כִּד אַרְכִּיָּה לְמַרְדְּכִי אַסּוּסָא
ל	מַה אַמְרִין בְּקוֹל רָם בְּקִרְיַאת הַמַּעֲלָה
מ	מַהִי מַצְוֹתָא דִּיּוֹמָא דְּפוּרִיָּא
נ	שְׁמַע דְּמַלְכָּא דְּשִׁקְלִי יֵת מַרְדְּכִי מִירוּשָׁלַיִם
ס	מַרְדְּכִי רָכִיב עַל גָּמִי
ע	כְּמָה כְּסָפָא יְהִיָּה הָמָן לְמַלְכָּא
פ	בְּאִיָּה חָטָא הוּוֹ צוּמָא דְּאַסְתִּיר
צ	מַה בָּעָא אַסְתִּיר דְּלִיעָהֲדוּ כֹל יִשְׂרָאֵל תְּתַלְתָּא יוֹמִי
ק	מֵאן הוּוֹ סֵבָא רַבָּא דְּמַרְדְּכִי
ר	שְׁמַע דְּכָלִי עֲתִיקָא דְּמַרְעִישִׁין בִּיָּה בְּ"הָמָן"
ש	כְּמָה יוֹמִין הוּוֹ סְעוּדָתָא דְּאַחְשׁוּרוֹשׁ לְשׁוֹנָן
ת	שְׁמַע דְּאִינִישׁ דְּהוּוֹ נָטִיר לְאַפְדָּנָא דְּמַלְכָּא

עד.. עד.. לא ידע!

לִיהוּדִים!

שִׁירָא לְבוּרִיא בְּלִשׁוֹן הַתּוֹרָה

לִיהוּדָאִי לִיהוּדָאִי, הָיָה נְהוֹרָא וְחֲדוּתָא וְדִיצָא וִיקָרָא.
לִיהוּדִים לִיהוּדִים הֵיטָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וִיקָר

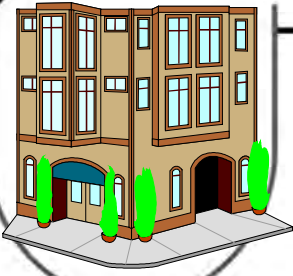
פּוֹלָא שִׁתָּא חֲדוּתָא, פּוֹלָא שִׁתָּא חֲדוּתָא, פּוֹלָא שִׁתָּא חֲדוּתָא לִיהוּי.
כָּל הַשָּׁנָה שִׁמְחָה, כָּל הַשָּׁנָה שִׁמְחָה, כָּל הַשָּׁנָה שִׁמְחָה, שִׁמְחָה שִׁמְחָה שִׁמְחָה

הָכִי הָכִי תִיְהוּי, הָכִי תִיְהוּי לָנָא נְהוֹרָא וְחֲדוּתָא וְדִיצָא וִיקָרָא.
כֵּן כֵּן תִּהְיֶה, כֵּן תִּהְיֶה לָנוּ אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וִיקָר

עז.. עז.. לא ידע!

עיר ועיר

שבץ את שמות הערים במקומם!

